

[Ninn-Hansen.]

man virkelig skulle undersøge, hvordan forsikringsforholdene er og bør være her i landet, var der så ikke mere grund til at tage fat her?

Jeg har altså uhyre vanskeligt ved at se, at der kan være nogen reel begrundelse for at nedsætte en kommission til at behandle disse spørgsmål. Det er jo så let at nedsætte en kommission, det kan gøres administrativt. Her har den højtærede minister valgt at gå til folketinget, hvad der ikke skal bebrejdes ham. Den højtærede handelsminister har under sin ressort allerede mange kommissioner, der har arbejdet længe. Det er undertiden lidt vanskeligt at komme af med en kommission igen, det kan vi da huske fra trustkommissionen i hvert fald. Men en kommission mere eller mindre i slagtetiden spiller vel ikke så stor en rolle, kan den højtærede handelsminister sige, selv om der ikke er nogen begrundelse for at nedsætte netop denne.

Jeg skal nævne et argument, som den højtærede handelsminister ikke har nævnt, og det er det argument, der kan få os til at overveje spørgsmålet om en kommission med et virkeligt kommissorium, nu tanken har været fremme. Det er hensynet til branchen selv og til de funktionærer, der er ansat inden for forsikringsvæsenet. Skal de stadig væk udsættes for denne mistænkliggørelse fra socialdemokratiske kongresser og fra anden side? Vil en afvisning af denne dårligt begrundede kommission ikke betyde, at mistænkliggørelsen fortsættes i stedet for at blive standset? Det er den, jeg ved ikke, om den højtærede handelsminister vil kalde det positive overvejelse, som kan give os anledning til at overveje spørgsmålet i et udvalg.

Grethe Philip: Det lovforslag, vi her behandler, må ses på baggrund af den stigende betydning, forsikringsvæsenet har såvel for erhvervslivet som for den enkelte borger, der vil forsikre sig selv eller sin familie mod alderdom, sygdom, død eller andet eller holde sig skadesløs i tilfælde af skade på ejendom eller indbo. Formålet med den kommission, der nu ønskes nedsat, er at bringe oplysninger frem om, hvorledes forsikringsvæsenet drives, for at finde frem til, om det af hensyn til forsikringstagerne

ville være ønskeligt, om der bliver foretaget visse ændringer eller rationaliseringer.

Det er altså forbrugernes interesser, man ønsker at varetage, og det drejer sig her ikke om nogle små grupper af forbrugere, men om en meget væsentlig del af den danske befolkning.

Man har på forskellig måde ad lovgivningens vej sikret sig, at den fornødne soliditet i forsikringsselskaberne er til stede. Men det er vel et åbent spørgsmål, om effektiviteten overalt er tilstrækkelig høj. Vi kan vist ikke se bort fra, at forbrugerne undertiden har en vis utryghedsfølelse. Jeg tænker ikke så meget på de større erhvervsvirksomheder som på den enkelte familie, der står over for at skulle tegne en forsikring.

Der er i de senere år gjort meget for at gøre forbrugerne mere vågne, og der er sagt meget godt og rigtigt om betydningen af, at forbrugeren vejer pris mod kvalitet. Vi plejer at sige, at det ikke blot gavner forbrugeren selv, men at det også skærper konkurrencen, og at det dermed er med til at bringe de bedste varer frem i forhold til en given pris.

Men denne vejen pris mod kvalitet forudsætter en vis viden hos kunden. Man skal kende varen, og man skal kunne sammenligne fra salgssted til salgssted for at kunne gøre det rette indkøb. Og det er jo netop her, vanskeligheden ligger, når den enkelte familie skal tegne en forsikring. Det er vanskeligt at bedømme, om de får nok for deres præmie, og de har ofte heller ikke nogen reel mulighed for at sammenligne de ydelser, der tilbydes fra de forskellige selskaber, fordi præmie- og bonussystemet er bygget så forskelligt op.

Jeg ved, at der fra visse forsikringsselskabers side gøres et stort arbejde for at uddanne akkvisitørerne således, at de er bedst muligt rustet til at orientere forsikringstagerne. Der ydes — som det også blev nævnt af det ærede medlem hr. Finn Poulsen — en betydelig service på dette område, men man kan dog vel ikke normalt vente eller forlange, at akkvisitørerne skal bruge tid og kræfter på en grundig og objektiv sammenligning mellem eget og andre forsikringsselskabers prisbillighed. Forbrugerne må til syvende og sidst gøre det selv, og som regel magter de det ikke.